

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

Adres do e-Doręczeń: AE:PL-62061-41237-SGEGT-14

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/917/2024/20842/BL

Katowice, 18. 04. 2025 r.

Decyzja

na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 572 ze zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska – sprawozdawca

Członkowie: Katarzyna Stebnicka

Piotr Magiera

po rozpatrzeniu odwołań złożonych przez strony postępowania:

- Panią – adres w aktach sprawy
- Pana – adres w aktach sprawy
- Pana – adres w aktach sprawy
- Pana – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy
- Pana – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy
- Pana – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy
- Panią – adres w aktach sprawy

od decyzji Prezydenta Miasta Żory z dnia 14 listopada 2024 r., znak IS.6220.31.2021.KŁ w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.: „Budowa Centrum Produkcyjno – Logistyczno – Magazynowego z zapleczem socjalno – biurowym oraz infrastrukturą techniczną przy ul. Szyb 3 na działkach nr: 18/2, 19/4, 19/6, 20/2, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 131/4 obręb Czeladź, miasto Czeladź, powiat będziński”, którego charakterystykę zawiera załącznik nr 1 do decyzji

na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2025 roku

o r z e k ł o

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji, orzekł, jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten opisał istniejący w sprawie stan faktyczny, przedstawił stan prawny stosowany w sprawie oraz argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołania zostały złożone w terminie przez Strony postępowania i w ich treści nie zgadzono się z zapadłym orzeczeniem przedstawiając stosowną argumentację. Odwołania te mają tożsamą treść, zostały podpisane przez Strony i do odwołań dołączono pismo Komendy Powiatowej Policji w Będzinie z dnia 21 maja 2024 r., Ldz. RD_5321-236/2563/24 w sprawie obsługi komunikacyjnej inwestycji, skierowane do Strony postępowania Pana, a także Opinię techniczną datowaną na maj 2024 r. dotyczącą analizy możliwości budowy zjazdu z ul. Gdańskiej na działkę 131/4 w Czeladzi. Opinia ta została dołączona do akt sprawy.

Odwołania zostały wniesione w terminie.

Rozstrzygnięcie oparto na następujących podstawach.

W zakresie podstawy materialnoprawnej zastosowanie znajduje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2024 r. Poz. 1112 ze zm., dalej też jako: ustawa).

Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1/ przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2/ przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (ust. 2).

Rodzaje decyzji, których wydanie wymaga uprzedniego podjęcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiera art. 72 ust. 1 ustawy. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b (ust. 3).

Z mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyszczególnione są w art. 74 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Na mocy art. 80 ust. 2, zdanie pierwsze ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji planowanego przedsięwzięcia reguluje art. 82 ust. 1 ustawy, a art. 85 ust. 1 ustawy wskazuje, jakie elementy powinno zawierać uzasadnienie tej decyzji.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji tego przedsięwzięcia wpłynął do siedziby organu pierwszej instancji w dniu 17 czerwca 2021 r.

W dniu 16 października 2023 r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2023 r. Poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

W związku z powyższym zastosowanie w sprawie znajdują przepisy o treści dotychczasowej, z wyjątkiem art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1, art. 86 f ust. 2 i 4 oraz art. 86 f ust. 1, 2a i 8.

Kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia dokonuje się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. 2019 r. Poz. 1839 ze zm., dalej jako: rozporządzenie – stosowane w brzmieniu dotychczasowym na mocy § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. 2023 r. Poz. 1724/) – zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 54 lit. b i pkt. 58 lit. b. Stosownie do treści tych przepisów do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się zabudowę przemysłową, w tym zabudowę systemami fotowoltaicznymi, lub magazynową, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a. ponadto do tych przedsięwzięć zalicza się garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt. 52, 54 – 57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Dla planowanego przedsięwzięcia ustalono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wraz ze sporządzeniem raportu o oddziaływaniu na środowisko, postanowieniem z dnia 20 grudnia 2021 r. W przeprowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji pozyskał stanowiska organów współdziałających. Ponadto w sprawie organ pierwszej instancji zapewnił możliwość udziału społeczeństwa. Przedmiotowy teren, na którym planowane jest przedsięwzięcie, objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Czeladź przyjętym Uchwałą Nr XXVII/329/2020 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 30 września 2020 r., (Dz. Urz. Województwa Śląskiego z dnia 05.10.2020 r., poz. 7100). Zgodnie z tym planem działki, na których planuje się realizację przedsięwzięcia położone są na terenie oznaczonym symbolem: U/UC (2U/UC, 30U/UC i 11U/UC) — tereny zabudowy usługowo-produkcyjnej w tym obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², dla których jako przeznaczenie podstawowe wskazano zabudowę usługową, obiekty handlowe, o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz zabudowę produkcyjną, składową i magazynową. W myśl § 16 ust. 4 pkt 1 tego planu, dla terenu 2U/UC w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się nakaz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich poprzez wprowadzenie zieleni

izolacyjnej w pasie terenu szerokości minimum 10 m lub alternatywnie ekranów akustycznych łącznie z pasem zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 5 m, w sąsiedztwie z terenem 1ZI, tj. wzdłuż południowych i wschodnich granic terenu o symbolu 2U/UC; powyższy nakaz nie dotyczy fragmentu terenu 2U/UC przylegającego bezpośrednio do dojazdu przeciwpożarowego zlokalizowanego na terenie 1ZI, na odcinku równym szerokości tego dojazdu. Definicję zieleni izolacyjnej zawarto w § 2 ust. 1 pkt 9 mpzp.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać z powodów następujących.

Wskazać należy, że stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa).

Podkreślić należy również, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, w ramach którego wyodrębnić należy następujące etapy: 1/ zainicjowanie tego postępowania wnioskiem strony lub z urzędu, 2/ przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, polegającego na analizie gromadzonego w sprawie materiału dowodowego 3/ przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzającego do zebrania w sprawie możliwie najbardziej przydatnych dowodów, w celu jej rzetelnego zbadania, 4/ dokonanie subsumcji, czyli przyporządkowania faktów uznanych za udowodnione pod konkretną normę prawną oraz 5/ wydanie rozstrzygnięcia w sprawie. Z cytowanych przepisów art. 7 i 77 § 1 kpa wynika jednoznacznie, iż postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, co oznacza, że organ administracyjny jest obowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ponadto, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie administracyjne jest zobowiązany dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnego przypadku na podstawie analizy całego materiału dowodowego, a swoje stanowisko winien uzasadnić w sposób przewidziany w przepisach kpa.

Wobec powyższego po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego w jego całokształcie materialnym i procesowym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że złożone odwołania są uzasadnione, zatem zaskarżona decyzja wymaga uchylecia w całości, a sprawa ponownego przeprowadzenia postępowania.

Przedmiotowa sprawa była już rozpatrywana przez organ odwoławczy, który decyzją z dnia 15 września 2023 r. nr SKO.OS/41.9/518/2023/11322/BL uchylił poprzednią decyzję organu pierwszej instancji z dnia 11 kwietnia 2023 r. nr IS.6220.31.2021.KŁ w całości i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania. Nie wszystkie okoliczności jednakże wskazane przez organ odwoławczy zostały wzięte pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ pierwszej instancji – po zapoznaniu się z przedłożonym raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, przy wyborze wariantu realizacji przedsięwzięcia przeanalizował następujące warianty:

- 1) W1: wariant wybrany do realizacji (proponowany przez wnioskodawcę),
- 2) W2 (A): wariant lokalizacyjny,
- 3) W2 (B i C): racjonalny wariant alternatywny, gdzie:

a. wariant B to wariant alternatywny różniący się pod względem sposobu, w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko (tj. na klimat akustyczny) — realizacja wjazdu ppoż. od strony ekranu akustycznego (z bramą ppoż.),

b. wariant C to wariant alternatywny różniący się pod względem sposobu, w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko (tj. na stan jakości powietrza — w komponencie powietrze) — zastosowanie gazu LPG lub oleju opałowego jako alternatywne sposoby ogrzewania obiektów.

Następnie organ pierwszej instancji stwierdził, że jako racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska uznany został wariant wybrany do realizacji przez inwestora. Inwestor wybierając do realizacji wariant W1 kierował się:

— wykorzystaniem powierzchni terenu zgodnie z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

— względami logistycznymi (bliska lokalizacja dróg o znaczeniu krajowym), — lokalizacją inwestycji w krajobrazie o charakterze przemysłowym (teren od strony północnej, wschodniej oraz zachodniej otoczony jest halami), — możliwością utworzenia nowych miejsc pracy, a także brakiem ponadnormatywnego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska. W ramach inwestycji przewidziano zastosowanie szeregu rozwiązań, ograniczających możliwość oddziaływania inwestycji na środowisko, które zostały uwzględnione w analizach oddziaływania na środowisko przedstawionych w raporcie. Organ pierwszej instancji zatem – na co wskazują również Wnoszący odwołanie – w zasadzie nie poddał własnej analizie przedstawionych przez Inwestora wariantów realizacji przedsięwzięcia, a ograniczył się jedynie do skrótowego przedstawienia stanowiska Inwestora w tym zakresie. Jednak już w poprzednio wydanej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zwracało uwagę, że organ prowadzący postępowanie obowiązany jest do szczegółowej i rzetelnej analizy przedstawionych przez Inwestora wariantów. Zgodne z ustawą sformułowanie wariantów realizacji inwestycji w sposób zasadniczy może wpłynąć na kształt planowanego przedsięwzięcia, a nawet – w przypadkach wymienionych w ustawie - stanowić przesłankę odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na podstawie bowiem art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać: opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym.

Na podstawie pkt. 6 wymienionego przepisu raport powinien zawierać określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

Na zasadzie pkt. 6a wskazanego przepisu raport powinien zawierać porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

a/ ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,

b/ powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,

c/ dobra materialne,

d/ zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,

e/ formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,

f/ elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ, g/ wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f.

Na podstawie pkt. 7 powołanego przepisu raport powinien zawierać uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że organ pierwszej instancji ograniczył się w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji do opisu wariantu wybranego do realizacji przez inwestora, nie dokonał natomiast własnej oceny przedstawionych wariantów – co jest obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie.

Następnie należy wskazać, że Strony wnoszące odwołanie podnoszą, jako zastrzeżenie o charakterze zasadniczym, kwestię usytuowania głównego zjazdu do terenu inwestycji, który według raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, przebiegać będzie od strony ul. 3 Szyb (na zakręcie 90 stopni). Drogą tą ma poruszać się 420 samochodów osobowych i dostawczych oraz 90 samochodów ciężarowych na dobę, co daje łącznie 510 samochodów na dobę. Strony podają, że główny zjazd został umieszczony w miejscu, gdzie obowiązuje znak B-5 tj. zakaz wjazdu dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 10 ton. Samochody ciężarowe dojeżdżające do hali H1 i Hali H2 będą ważyły 40 ton (4 krotnie więcej). Aby dojechać do zjazdu proponowanego przez inwestora od strony ul. Gdańskiej - samochody ciężarowe będą poruszać się odcinkiem ulicy 3 Szyb (dz. .nr 19/5, 19/3, 18/1, 17/1, 16/1, 15/1, 15, 14/5, 14/3, 13/1, 12/1, 11/1, 10/1, 71/1, 72/1, 9/1 k.m. 26). Ponadto dodaje się, że samochody wjeżdżając i wyjeżdżając przez główną bramę do terenu 2U/UC będą poruszały się około 15 metrów od dwóch budynków zabytkowych, mieszkalnych zlokalizowanych przy ul. 3 Szyb 1 i 2. Są to budynki z lat 20-tych XX wieku, stanowiące część układu urbanistycznego tzw. Stare Piaski (budynki objęte nadzorem konserwatora zabytków). Są to budynki bez betonowych stropów i ze słabą akustycznie izolacją akustyczną. Przejazd kilkaset razy dziennie pojazdów ciężarowych o masie ponad 40 ton będzie powodował, że budynki będą drżały. Drżenia będą powodowały pękanie ścian. Dalej Strony wskazują, że w raporcie brak informacji w jaki sposób zostaną zabezpieczone przez Inwestora lub przez Urząd Miasta Czeladź budynki zabytkowe zlokalizowane przy ul. 3 Szyb 1 i 2, aby mieszkańcom tych domów znacznie nie pogorszyć komfortu życia w zakresie akustyki, hałasu i drgań i żeby ściany tych budynków nie pękały.

Organ odwoławczy stwierdza następnie, że z pisma Komendy Powiatowej Policji w Będzinie z dnia 21 maja 2024 r. L. dz. RD-5321-236/2563/24 (przedłożonego do odwołań), a dotyczącego wyrażenia opinii na temat propozycji obsługi komunikacyjnej dla inwestycji zlokalizowanej w Czeladzi w rejonie ulicy 3 Szyb wynika, że [cyt:] „że zarządca drogi z uwagi na istniejącą infrastrukturę drogową wprowadził na przedmiotowym odcinku drogi zakaz wjazdu samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej 10 ton, z uwagi na szerokość jezdni wynoszącą 5 metrów. Realizacja przedmiotowej inwestycji oraz lokalizacja zjazdu na teren inwestora z ulicy 3 Szyb; będzie wiązała się z przebudową infrastruktury drogowej, poprzez dostosowanie szerokości jezdni oraz konstrukcji drogi dla ruchu pojazdów o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5 t. Inwestycja będzie generowała znaczny ruch pojazdów osobowych oraz ciężarowych na wskazanym odcinku drogi ulicy 3 Szyb, w związku z tym, będzie niosła realne zagrożenie dla życia i zdrowia niechronionych uczestników ruchu drogowego z uwagi, na brak istniejącej infrastruktury dla pieszych.

W związku z brakiem informacji o wybudowaniu przez inwestora infrastruktury dla pieszych, zasadnym jest wybudowanie drogi dla pieszych, od skrzyżowania z ulicą Gdańską w kierunku ulicy Małobądzkiej, w celu zapewnienia bezpieczeństwa dla pieszych poruszających się w rejonie przedmiotowej inwestycji.

Wskazana przez Pana na mapie zasadniczej druga lokalizacja zjazdu na teren inwestora poprzez działkę oznaczoną numerem 131/4 jest lepszym rozwiązaniem dla zlokalizowania zjazdu głównego na teren inwestycji z uwagi, na istniejącą infrastrukturę drogową ulicy Gdańskiej, która jest przystosowana do poruszania się pojazdów ciężarowych o dopuszczalnym nacisku pojedynczej osi napędowej do 11,5t, jak również infrastruktura dla pieszych zapewnia bezpieczeństwo dla pieszych uczestników ruchu drogowego”.

Dodatkowo przedłożona do odwołań Opinia techniczna z maja 2024 r. sporządzona na okoliczność analizy możliwości budowy zjazdu z ul. Gdańskiej na działkę 131/4 w Czeladzi we wnioskach końcowych podaje, że [cyt:] „Biorąc pod uwagę wnioski i założenia Inwestora w kwestii lokalizacji zjazdu, analizując stan istniejący oraz charakter ruchu, stan przyległego zagospodarowania terenu, zasadnicze wnioski przedstawiają się następująco:

- z uwagi na poważne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu oraz poważne naruszenie interesów osób trzecich, Zarządca drogi winien odmówić zgody na lokalizację zjazdu zwykłego z ul. 3 Szyb na teren przedmiotowej inwestycji, niezależnie czy ul. 3 Szyb zostanie przebudowana lub rozbudowana;

- z, uwagi na brak zagrożenia bezpieczeństwa ruchu oraz jednocześnie brak sprzeczności z przepisami techniczno-budowlanymi i wymogami formalnymi, istnieje możliwość lokalizacji zjazdu zwykłego z ul. Gdańskiej na działkę 131/4 do obsługi przedmiotowej inwestycji;

- w przypadku spełnienia wymogów §54 ust.5 warunków technicznych nie znaleziono przeciwwskazań dla lokalizacji zjazdu awaryjnego z ul. 3 Szyb na działki 19/4, 19/6 c celu zabezpieczenia przeciwpożarowego przedmiotowej inwestycji.

Zjazd awaryjny na działkę 18/2, z uwagi na przeszkody natury geometrycznej i przyległego zagospodarowania terenu, jest niewskazany”.

Art. 75 § 1 kpa stanowi, że jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Na podstawie art. 78 § 1 kpa żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Organ pierwszej instancji zatem rozważy zasadność zanalizowania przedstawionych przez Strony, a opisanych powyżej dowodów, uwzględniając, że kwestie związane ze zjazdem do terenu nieruchomości, na których ma powstać planowana inwestycja powodują szereg wątpliwości wyrażanych przez Strony w toku postępowania. Natomiast organ pierwszej instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że cytowana powyżej opinia została przedłożona do akt sprawy i jaki zakres stanowił temat tej opinii. Następnie organ stwierdził, że uwagi Stron co do planowanego zjazdu winny być uwzględnione przez organ architektoniczny na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę, gdyż zakres ten nie mieści się w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wskazał też, że zwrócił się do Inwestora z zapytaniem, czy możliwe byłoby inne usytuowanie trasy komunikacyjnej, jednakże Inwestor stwierdził, że nie ma takiej możliwości. Również zarządca drogi w piśmie z dnia 6 maja 2024 r. stwierdził, że budowa głównego zjazdu do terenu planowanego przedsięwzięcia od strony ul. Gdańskiej może być utrudniona.

Zgodnie z art. 80 ust. 1 pkt. 2 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 (art. 66 ust. 1 ustawy). W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko, w tym klimat oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi (art. 62 ust. 1 pkt. 1a ustawy). Zdaniem organu odwoławczego zatem nie może zostać pominięta w postępowaniu o ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia kwestia odpowiedniego zaplanowania dojazdu do przedmiotowego przedsięwzięcia, tym bardziej, że jest ona silnie akcentowana przez mieszkańców terenu, przez który odbywać się ma zwiększony ruch samochodów ciężarowych w związku z eksploatacją przedsięwzięcia. Niewątpliwie bowiem okoliczność ta wpływać będzie na warunki życia ludzi i powinna zostać rozważona w postępowaniu środowiskowym – również w oparciu o wszechstronnie zgromadzony materiał dowodowy, w tym ten przedkładany przez Strony postępowania.

Podnoszony jest również zarzut nieprecyzyjnego wskazania usytuowania ekranu akustycznego planowanego do lokalizacji wzdłuż wschodniej granicy inwestycji, z uwagi na różnice w poziomach posadzki hal: H1 i H2. Również i ta okoliczność powinna zostać zbadana przez organ pierwszej instancji wraz z jednoznacznym ustaleniem, czy możliwe jest aby wysokość ekranów akustycznych była liczona od najwyższej części posadzki hal, jak wskazują to Strony.

Odnosząc się do zagadnienia tzw. smogu świetlnego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa, że w polskim systemie prawnym nie ma prawnej regulacji określającej dopuszczalne natężenie oświetlenia zewnętrznego, jego rodzaj, spozycjonowanie, kąt nachylenia opraw oświetleniowych oraz barwę. Z zapytaniem o przedłożenie projektu aktu prawnego o uregulowaniu nadmiernego oświetlenia w przestrzeni publicznej zwracał się kilkakrotnie do odpowiednich ministerstw Rzecznik Praw Obywatelskich. Z ostatniej informacji, zamieszczonej na stronie internetowej RPO (h) wynika, że przedmiotowa kwestia nie jest ujęta w planach legislacyjnych Ministerstwa Rozwoju i Technologii (odpowiedź na pismo RPO z dnia 18 stycznia 2024 r.).

Jednocześnie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje też, że decyzja o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia ma charakter związany. Oznacza to, że organ administracji publicznej orzekający w sprawie może odmówić wydania tej decyzji jedynie w ściśle określonych przez ustawę przypadkach. Są to: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 ustawy), a także co do zasady brak uzgodnienia przez organ współdziałający. Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje również, że [cyt:] „okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych

uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia (tak np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 6 czerwca 2023 r., II SA/Lu 285/23, CBOSA).

Odnosząc się więc do treści złożonych w sprawie odwołań, należy wskazać, że organ odwoławczy w przeważającej części uwzględnił argumenty w nich zawarte. Natomiast po analizie przesłanek ujętych w art. 24 i następnych kpa, które uzasadniałyby ponownie wyznaczenie organu zastępczego do załatwienia tej sprawy, należy stwierdzić, że przesłanki te nie wystąpiły. Nie ma zatem podstaw prawnych do wyłączenia od prowadzenia postępowania Prezydenta Miasta Żory, który do postępowania tego został wyznaczony postanowieniem organu wyższego stopnia z dnia 16 lipca 2021 r. nr SKO.OSW/41.9/307/2021/9063/KS.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wydając zatem niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 2 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Na mocy art. 15 kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. W przedmiotowej sprawie żaden przepis szczególny nie wyłącza zasady dwuinstancyjności tego postępowania. Należy zatem mieć na uwadze, że istotą zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego jest dwukrotne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie przez dwa organy o różnej właściwości instancyjnej tej samej indywidualnej sprawy administracyjnej będącej przedmiotem zaskarżonego rozstrzygnięcia. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczony zakresem rozstrzygnięcia tej sprawy decyzją organu pierwszej instancji. W postępowaniu odwoławczym może być rozpoznana i rozstrzygnięta sprawa tożsama pod względem podmiotowym i przedmiotowym w zakresie, w jakim podlegało to postępowaniu prowadzonemu przez organ pierwszej instancji.

Stosownie do art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Przesłankami więc zobowiązującymi organ administracji publicznej drugiej instancji do wydania decyzji na zasadzie art. 138 § 2 kpa są: 1/ wydanie decyzji organu pierwszej instancji z naruszeniem przepisów postępowania; 2/ konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przesłanki te winny zostać spełnione łącznie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem wobec powyższego, że w przedmiotowej sprawie przesłanki te wystąpiły, a zatem uzasadnionym stało się uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji z powodu okoliczności wskazanych powyżej. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Piotr Magiera

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

Otrzymują:

- 1/. Pani – adres w aktach sprawy
- 2/. Pan – adres w aktach sprawy
- 3/. Pan – adres w aktach sprawy
- 4/. Pan – adres w aktach sprawy
- 5/. Pani – adres w aktach sprawy
- 6/. Pan – adres w aktach sprawy
- 7/. Pani – adres w aktach sprawy
- 8/. Pani – adres w aktach sprawy
- 9/. Pani – adres w aktach sprawy
- 10/. Pan – adres w aktach sprawy
- 11/. Pani – adres w aktach sprawy
- 12/. Pani – adres w aktach sprawy
- 13/. Pan – adres w aktach sprawy
- 14/. Pani Joanna Zajdowicz – pełnomocnik FLEX SPACE sp. z o. o., EUROFINS SEPO sp. z o. o.,
ul. Dworcowa 47, 44 – 190 Knurów
- 15/. Prezydent Miasta Żory, al. Wojska Polskiego 25, 44 – 240 Żory wraz z aktami sprawy oraz:
 1. Informacją o środowisku
 2. Pismem przewodnim ws. informacji o środowisku
- 16/. Strony postępowania – zawiadomienie w trybie art. 49 k.p.a.:
 1. Prezydent Miasta Żory, al. Wojska Polskiego 25, 44 – 240 Żory– wraz z:
 - a/ pismem przewodnim
 - b/ zawiadomieniem
 2. akta SKO w Katowicach – egzemplarz dla stron zawiadamianych w trybie art. 49 kpa
- 17/. a/a:
 - a/. akta SKO w Katowicach
 - b/. tablica ogłoszeń SKO w Katowicach oraz BIP – w trybie informacji o środowisku

Do wiadomości:

- 1/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 2/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej,
ul. Kościuszki 58, 42 – 500 Będzin
- 3/. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Katowicach,
Pl. Grunwaldzki 8-10, 40 – 127 Katowice
- 4/. Starosta Powiatu Będzińskiego, ul. I. Krasickiego 17, 42 – 500 Będzin
- 5/. FLEX SPACE sp. z o. o., Pl. Bankowy 2, 00 – 095 Warszawa